

påpasselig med – og det må jo glæde hr. Morten Østergaard – at det altså ikke bliver frihedsberøvelse, men der er altså faktisk domme, der siger, at det her kan vi gøre, uden at det er frihedsberøvelse.

Kl. 14:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Jeg vil lige sige til hr. Morten Østergaard, at jeg vil anbefale, at man står op ved pulten. Det er for at få den direkte kontakt mellem spørger og minister. Der kan være tilfælde, hvor ministeren ikke kan se, hvem ministeren egentlig svarer, når man sætter sig ned. Det er derfor, at pulten er lavet, altså for at man står op, så der er den direkte kontakt.

Hr. Morten Østergaard:

Kl. 14:49

Morten Østergaard (RV):

Jo mere direkte kontakt, jo bedre, så det gør jeg gerne.

Men det, som jeg ikke synes vi rigtig får svar på her, er, at den her instruks, som jeg har spurgt til nu, jo udmønter det lovforslag, som der ganske rigtigt blev stillet mange spørgsmål til, og vi sad tilbage med en uklarhed om, hvad det var, man egentlig lovgav om. Så er det nu, at de stakkels embedsfolk i ministeriet, i styrelsen og oppe i Center Sandholm hos politiet skal prøve at få det her til at give mening ude i virkeligheden.

Der er det bare, at jeg spørger, og det har jeg jo stadig væk ikke fået svar på: Hvordan kan man skrive til embedsfolk, at udlændingen ikke vil være forpligtet til at være på sit værelse eller på centeret om aftenen eller natten og også uden tilladelse vil kunne færdes uden for centeret, men samtidig må udlændingen altså ikke overnatte andre steder. For overskriften på det her er jo styrket kontrol med overholdelse af påbud, og det, jeg forstår nu – og det kan jo skyldes mine manglende evner, men det er første gang, det går op for mig – er, at det her ikke handler om, at man skal sove et bestemt sted. Det handler ifølge ministeren om, at man ikke må sove andre steder. Altså, man må bare ikke overnatte uden for centeret, men hvornår man sover, og hvor man i øvrigt opholder sig om natten, må man selv om. Det er jo spændende, men jeg spørger så bare mig selv: Hvordan er det lige, at Udlændingesservice kan kontrollere, om den pågældende er faldet i søvn på det værtshus, ministeren ønsker at trække frem som eksempel, eller om den pågældende har taget en lur i toget på vej hjem et eller andet sted fra, eller om den pågældende har sovet hos familie og venner?

Der er det bare, at hvis ministeren ikke kan give nogle klare svar, er det jo for det første umuligt for embedsmændene at føre det ud i livet, og for andet må vi sige, at så er det lovforslag jo reduceret til total symbollovgivning.

Kl. 14:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Integrationsministeren.

Kl. 14:50

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nu har jeg ikke i mit ministerium eller Udlændingesservice ansat stakkels embedsfolk. Jeg har alene ansat dygtige embedsmænd, og de ved, hvad det handler om. De ved udmærket godt, hvad det her betyder.

Til det, hr. Morten Østergaard spørger til – og det er jo så blevet hans kæphest, og det er synd, at han ikke har læst jura, for jeg deler hans begejstring for at udvikle de her scenarier – er svaret altså altid, at der er hundrede sytten momenter, og man er altså nødt til at have kendskab til forvaltningsret og til praksis og til sagsbehandling, før man kan svare generelt, og derfor er det jo, at jeg altid siger i de andre sager, som vi to dyster om, at så må man søge. Her drejer det sig om – sådan udleder jeg det, hr. Morten Østergaard spørger om – at hr. Morten Østergaard vil vide, hvornår der foreligger en overtrædelse, for det er jo der, det er aktuelt, for udgangspunktet er, at man får et påbud om, at man skal være i Sandholmløjren, og så bliver det aktuelt, hvis man render hele tiden. Nu er tiden gået, men det vil jeg gerne udvikle om et øjeblik.

Kl. 14:51

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 14:51

Morten Østergaard (RV):

Ja, det er jo det. Altså, hvis nu ministeren vil spare noget tid i stedet for at udlægge mine ringe evner og ministerens store evner udi juraen, kunne vi måske komme ind til kernen. Det, jeg beder om her, er at få forklaret, hvordan man har tænkt sig at føre kontrol med folk, der ikke skal være et bestemt sted om natten eller på noget bestemt tidspunkt, men som ikke må overnatte andre steder? Hvordan har man tænkt sig at føre kontrol med det, hvis ikke man gør det ved at føre kontrol med de andre steder, de overnatter? For der er det bare, jeg siger: Det er der jo ingen der tror på at Udlændingesservice har tænkt sig. Og hvad er så i øvrigt meningen med al galskaben?